

ZA KALEŽ!

Kada se prošle godine u Glasu koncila (br. 8, 9, 12, 13/69) razvila polemika: čaša ili kalež?, i ja sam uredništvu GK bio poslao svoje mišljenje o tome pitanju, i to u obliku dopisa u kome sam dao glas za kalež u misnom kanonu, a protiv čaše.

Međutim baš u slijedećem broju (14/69), u kome sam se nadao da će izići moj dopis, objelodanjen je članak uredništva GK pod naslovom »Obustavlja se polemička čaša-kalež«, — i moj dopis nije objavljen.

Drago mi je da je dr Srećko Bošnjak opet pokrenuo to pitanje i da se pozivlje i na me. Međutim moj prošlogodišnji sastavak nije mi više pri ruci, a sada nemam vremena da pobliže obradim to pitanje, pa ću ukratko navesti moje razloge radi kojih sam za to da u kanonu ostane riječ kalež, a ne čaša:

1. Kalež je *hrvatska riječ* koja je kod nas u svedernoj upotrebi već od prije četrnaestog stoljeća (v. Akademijin rječnik!), makar nam je došla od latinskog calix preko rōm. calese. Ona je hrvatska isto kao i mnoštvo drugih »tudica«, kojih se nikada nećemo odreći, kao npr.: amen, crkva, biskup, kalendar, misa, oltar, tamjan; Ivan, Petar, Franjo...

2. Kalež je *sakralna riječ*, označuje samo misnu čašu, i ona je razumljiva cijelome hrvatskom narodu. Čaša je prvenstveno profana riječ.

3. Riječ kalež upotrebljavaju valjda svi zapadni katolički narodi, pa i Slaveni katolici: ostanimo i mi i u toj sitnici *zapadnjaci!*

4. Konačno, zašto biismo svoj jezik *činili siromašnjim*, pa iz crkve izbacili riječ kalež, koju na temelju izvora upotrebljavamo već preko 600 godina, a bez sumnje i još više.

Dakle, čaša neka ostane u gostionici, a kalež u crkvi!

Dr Karlo Jurišić, ofm

KRIZA VJERE

Čujemo i čitamo o pojavama vjerske krize. Što je zapravo vjerska kriza u današnjem svijetu? Da li je to nešto apstraktno, školski, ili zadire u svakidašnji život. Sigurno da vjera kao argumentum non apparentium ne može doći u pitanje. Ako je argumentum, onda on i danas стоји. Po-